

COMPRENSIÓ LECTORA

LECTURA I

NIT DE DISSABTE

Era dissabte: el dia que els pares sortien a la nit.

–On aneu, avui? –va preguntar l'Anton a la tarda, mentre la seva mare s'estava arrissant els cabells al bany.

–Ah! –va dir la mare–, primer anirem a sopar i després, no ho sé, potser anirem a ballar.

–Com que no ho saps? –va fer l'Anton.

–Encara no ho sé –va dir la mare–. Tan important és per a tu?

–Nooo – va dir l'Anton. Preferia no dir que volia veure la pel·lícula de policíes que començava a les onze. Però la seva mare ja l'havia clissat.

–Anton –va dir girant-se per poder-lo mirar cara a cara–, no deus pas voler mirar la televisió... –Però, mare –va dir l'Anton–, com se't poden acudir aquestes coses? Per sort, la seva mare s'havia tornat a dedicar al seu pentinat, i no veia com l'Anton es tornava vermell.

–Potser també anirem al cinema –va dir ella–. De totes maneres no tornarem abans de les dotze. S'havia fet de nit i l'Anton estava sol a casa. Anava en pijama i s'havia assegut al llit; estava tapat amb el llençol fins al coll i llegia *Tota la veritat sobre Frankenstein*. La història passava en una festa major. Un home vestit amb un abric negre, ample i llarg, sortia a escena i anunciava l'aparició del monstre. En aquell moment va sonar el despertador. Una mica empipat, l'Anton va aixecar els ulls del llibre. Oh! Gairebé eren les onze, el temps just per engegar la televisió!

L'Anton va saltar del llit i va pitjar la tecla. Després es va tornar a tapar amb el cobrellit i va esperar que la imatge es formés a poc a poc. Encara feien futbol. L'habitació era bastant fosca i feia una mica de por. King-kong, en un pòster a la paret, feia una mena de ganyota que s'avenia amb l'estat d'ànim de l'Anton: se sentia salvatge i abandonat com l'únic supervivent d'una catàstrofe marítima, com un naufrag en una illa plena de caníbals. I el llit era el seu cau, flonjo i calentó, i si volia podia amagar-s'hi i fer com si no hi fos. Hi havia una pila de menjar a l'entrada del cau; només li faltava l'aigua de foc.

L'Anton va pensar, amb la boca que se li feia aigua, en l'ampolla de suc de fruita que hi havia a la nevera, però per arribar-hi havia de passar un bon tros de passadís a les fosques! Hauria de tornar nedant al vaixell, enmig de taurons afamats que estaven esperant les seves víctimes? Brrr! Però els naufragats no es morien més de set que de gana?

Això el va fer canviar de parer. Odiava el passadís, amb aquell llum espatllat que no reparava mai ningú! Odiava els abrics del penja-robes, que semblaven homes penjats! I ara també li feia por la llebre dissecada de l'estudi de la mare, tot i que l'havia fet servir moltes vegades per espantar altres nens.

Per fi havia arribat a la cuina. Va treure l'ampolla de suc de fruita de la nevera i es va tallar un bon tall de formatge. Mentrestant tenia una orella al passadís per sentir si començava la pel·lícula. Va sentir una veu de dona. Probablement era la locutora que anunciava la pel·lícula.

Es va posar l'ampolla sota el braç i va arrencar a córrer pel passadís.

Però no va arribar gaire lluny, perquè de cop es va adonar que hi havia alguna cosa que no rutllava. Es va quedar quiet i va escoltar amb atenció... i de cop va saber què passava: no se sentia la veu de la televisió! Això només podia voler dir una cosa: algú havia entrat a la seva habitació i havia apagat la televisió! L'Anton va notar com el cor li feia un bot i se li accelerava com una màquina.

Angela Sommer-Bodenburg, *El petit vampir*

COMPRESIÓ LECTORA LECTURA I

1. Per què s'interessa tant l'Anton pels plans dels seus pares?

2. Quins creus que són els llibres preferits de l'Anton?

- a) D'aventures.
- b) De ciència-ficció.
- c) De terror
- d) Romàntics.

3. Explica per què has triat aquesta opció.

4. Digues si les afirmacions següents són certes (C) o falses (F).

- a. L'Anton somia un home vestit de negre.
- b. Els pares de l'Anton surten habitualment els dissabtes.
- c. L'Anton té molta imaginació.
- d. Quan torna de la cuina sent sorolls estranys a la seva habitació.

5. A l'Anton no li ve de gust anar fins a la cuina perquè té por. Esmenta les coses que l'espanten.

6. Quin és l'únic lloc on se sent segur?

7. Quina diferència hi ha entre el televisor de l'Anton i els actuals?

LECTURA 2

LA TORRE EIFFEL PODRIA HAVER ESTAT CONSTRUÏDA A BARCELONA

La torre Agbar creada a la plaça de les Glòries de Barcelona ha esdevingut un dels símbols arquitectònics de la ciutat. S'uneix així a altres com la Sagrada Família, el monument a Cristòfor Colom, la torre de Collserola o l'Arc de Triomf. Aquest últim, per cert, un monument que podria no haver estat la gran obra símbol de l'Exposició Universal que el 1888 va tenir lloc a la capital catalana.

I és que no hauria estat així si els responsables municipals haguessin optat per la proposta que l'enginyer Gustave Eiffel els va fer i que, en ser rebutjada, va trobar més fortuna a París, un any després. Ara sembla impossible dissociar el perfil de la torre Eiffel de la capital francesa, però el cas és que Gustave Eiffel va presentar primer el seu projecte de torre als responsables de l'Ajuntament de Barcelona, perquè es construís en aquesta ciutat amb motiu de l'Exposició Universal del 1888. Però als responsables de l'Ajuntament barceloní els va semblar una construcció estranya i cara que no encaixaria a la ciutat. I en lloc d'aquesta possibilitat van optar per construir com a símbol de l'esdeveniment l'Arc de Triomf, al passeig de Sant Joan.

Després de la negativa del consistori barceloní, Eiffel va presentar el seu projecte als responsables de l'Exposició Universal de París, on es construiria l'any 1889. Però en un primer moment tampoc a París les coses no van pintar fàcils per al projecte de torre.

Els responsables municipals parisencs van acceptar de construir-la malgrat que en principi pensaven que l'haurien de desmuntar una vegada acabada l'exposició. Només la voluntat popular va evitar que s'enderroqués. Però poc després, a la primera dècada del segle xx, els parisencs van mostrar un descontentament amb aquesta torre que va arribar a provocar que el Govern donés l'ordre de demolir-la.

Amb tot, la seva gran i potent antena la va salvar, ja que rebia ones de ràdio alemanyes que a la Primera Guerra Mundial servien de gran ajuda als aliats. I així, arran del rebuig de Barcelona, i malgrat les dificultats dels primers anys, la torre Eiffel acabaria convertint-se en un dels monuments símbols més universals, lligat sempre a França, i concretament a París. La seva estructura va començar a construir-se el 1887.

Dos anys després serviria com a arc d'entrada a l'Exposició Universal de París, una fira mundial organitzada per commemorar el centenari de la Revolució Francesa. La torre es va inaugurar el 31 de març de 1889 i es va obrir al públic el 6 de maig d'aquell any.

Sàpiens, juliol del 2008

COMPRENSIÓ LECTORA LECTURA 2

1. Digues què va passar en cadascuna d'aquestes dates.

- 1789:
- 1887:
- 1888:
- 31 de març de 1889:
- 6 de maig de 1889:

2. Quins arguments va donar l'Ajuntament de Barcelona per rebutjar el projecte d'Eiffel?

- a. Tenia un cost econòmic excessiu.
- b. No tenien cap espai adequat per col·locar-la.
- c. No s'adeia amb l'estil de la ciutat.
- d. El trobaven massa modern.
- e. No els agradava el material amb què estaria construïda.

Digues l'opció correcta per completar cada oració.

3. En comptes de la torre Eiffel, l'Ajuntament de Barcelona va fer construir...

- a. ...la Sagrada Família.
- b. ...el monument a Cristòfor Colom.
- c. ...l'Arc de Triomf.

4. El govern francès no la va fer desmuntar perquè...

- a. ...la feien servir com a antena de ràdio durant la guerra.
- b. ...la gent es va manifestar en contra de l'enderrocament.
- c. ...era més car desmuntar-la que deixar-la dempeus.

5. Gustave Eiffel era...

- a. ...arquitecte.
- b. ...enginyer.
- c. ...artista.